

Притча про незалежність

Аркадій Музичук

Застрайкували дружно лікарі:
"Як лікувать? — нема до ручок стержнів.
До того ще й здрібніли хабарі...
Ось вам, панове, ваша Незалежність!"
Двадцятий рік пенсіонер Панас
До праці заклика синочків-лежнів:
"Немає батька Сталіна на вас!
Це все вона — ця ваша Незалежність!"
На вулиці розритий п'ятий рік
Стоять таблички: "Будьте обережні!"
І кожен раз на чийсь сердитий крик
Хтось відповість:
"Це ж ваша Незалежність!"
Розкрали все. І навіть сторожів.
Лишивсь пісок і два гаки пожежні.
Завбазою догнали на межі...
Тепер сидить і лає Незалежність.
Ревуть корови, свині верещать:
Кормів немає — є поля безмежні,
Голів багато — нікому орать
Уже давно, а винна — Незалежність.
Полаялись, побилися дружки,
Бо погляди у хлопців протилежні.
Обоє у лікарні, а жінки:
"Ось довела до чого Незалежність!"
Тече труба, чи заблукав десь пес
На вулиці Правобережній,
Чи на стовпа наїхав "Мерседес" —
І знову винна, бачте, Незалежність.
...Насправді-то усе тут навпаки —
Не вам вона, а ви їй завинили,
Та ваші злі і гострі язики
Ніколи їй не вириють могили.